

Тільки в вечірньому мороці

Володимир Свідзінський

Тільки в вечірньому мороці
Та насурмився хати ріг –
Розхрабрувався гриб у саду.

Плавлю, поплавлю
На мряці-тумані,
Всіх пов'ялю!
Тих, що в цій хаті нещасній,
На своїй шапочці красній
Чорними цятками пороблю:

Ходить коловертнем тут і там,
Уприкряється деревам.

Коли так –
Засвітилася стріха – ага!
Засіяв виноград – ага!
Синьоворонка тріп-тріп крильми,
Туман поповзом на долину:
– Леле, гину,
Привійте тьми!
Отоді ж бо дівчинка з хати:
– Грибку, це ти?
– Ой, я!
– А де ж твої очі ятрані?
– Мої очі посліпли в тумані.
– Чого в тебе ніжка похила?
– Ніч мою ніжнку над'їла...

Подив, задума, тінь в очах...
А сонця, сонця приляло,
Аж тече по руках.